

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące stronie skarżącej prawo do obrony, prawo do rzetelnego procesu oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca ani nie została poinformowana, ani nie otrzymała zawiadomienia o ewentualnych dowodach przytoczonych przeciwko niej w celu uzasadnienia środka przynoszącego jej szkodę. Rada ani nie udzieliła stronie skarżącej dostępu do akt sprawy, ani nie przedstawiła jej żądanych dokumentów (w tym dokładnych i spersonalizowanych informacji uzasadniających sporne środki ograniczające), ani nie ujawniła jej ewentualnych dowodów przytoczonych przeciwko niej. Stronie skarżącej odmówiono wysłuchania jej przez Radę, podczas gdy wyraźnie tego zażądała. Wyżej wymienione naruszenie przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony — w szczególności niepoinformowanie strony skarżącej o przytoczonych przeciwko niej dowodach — skutkuje naruszeniem jej prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada dopuściła się oczywiście błędu w ocenie, przyjmując środki ograniczające przeciwko stronie skarżącej. Powody, które Rada podniosła przeciwko stronie skarżącej, nie stanowią odpowiedniego uzasadnienia. Ponadto Rada nie przedstawiła ani dowodów, ani informacji w celu wykazania powodów, na które się powołuje, aby uzasadnić sporne środki ograniczające, które oparte są zwykłych domniemaniach.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że sporne środki ograniczające są dotknięte niezgodnością z prawem ze względu na uchybienia dotyczące dokonanej przez Radę oceny przed ich przyjęciem. Rada nie przeprowadziła rzeczywistej oceny okoliczności sprawy, lecz ograniczyła się tylko do zastosowania się do zaleceń Rady Bezpieczeństwa ONZ i przyjęcia propozycji przedstawionych przez państwa członkowskie.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2013 r. — Iralco przeciwko Radzie

(Sprawa T-158/13)

(2013/C 147/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iranian Aluminium Co. (Iralco) (Teheran, Iran) (przedstawiciele: solicitors S. Millar i S. Ashley oraz barrister M. Lester)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających

wobec Iranu oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim zaskarżone akty dotyczą skarżącego oraz

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy twierdzenia, iż Rada nie przedstawiła odpowiednich, względnie dostatecznych powodów, dla których wskazała skarżącego.
- 2) Zarzut drugi dotyczy twierdzenia, iż Rada nie zagwarantowała skarżącemu prawa do obrony, ani prawa do skutecznej kontroli sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy twierdzenia, iż Rada popełniła oczywiście błąd w ocenie uznając, że spełnione były przesłanki objęcia wykazem.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy twierdzenia, iż decyzja Rady o wskazaniu skarżącego naruszyła, bez uzasadnienia i w nieproporcjonalny sposób, podstawowe prawa skarżącego, w tym prawo do ochrony własności, prowadzenia działalności gospodarczej i dobrego imienia.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2013 r. — HK Intertrade przeciwko Radzie

(Sprawa T-159/13)

(2013/C 147/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hongkong) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington i D. Sellers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55) w zakresie, w jakim zakwestionowane akty obejmują stronę skarżącą; oraz

— obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.